

Berg: Det ærede Medlem, der sidst talte, berettede før, at han havde set og hørt forvrængede og falske politiske Fremstillinger angaaende Situationen før Valgbehandlingen. Jeg bekræfter, at jeg ogsaa har set, at saadanne ere fremkomne. Jeg er aldeles enig med det ærede Medlem i, at der ikke har været saa saadanne Fremstillinger, som han nævnte, oppe under Valgbevægelsen. Jeg er altsaa aldeles enig med det ærede Medlem deri. De have imidlertid ikke gjort den tilsigtede Nytte; thi Høstefoden staar saa stærkt frem, at Befolkningen var klar paa, hvorledes det hang sammen, uden at den behøvede nogen Veiledning i saa Henseende, og det vilde heller ikke have hjulpet, om den havde haft Veiledning af det ærede Medlem, der kan fortælle i Folkethinget, at han hverken bryder sig om den moralste eller den politiske Betydning af et Valg af et Folkething. Jeg vil dog, inden jeg forlader min ærede Kollega fra Thisted, bemærke, at der altsaa er To, der have stillet sig til Conseilspresidentens Tjeneste, og det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) har gjort det endnu mere ubetinget end hans ærede Kollega fra Rjerteminde (N. Andersen), hvilket man vel ogsaa kunde slutte deraf, at det ærede Medlem har hjemme to Steder under Regjeringen. Trækker han sig tilbage fra det ene Forhold, vil der dog blive det andet tilbage. Han kommer dog til at staa under Regjeringens ansvarlige Chef, selv om han træder tilbage fra sin Valgkreds; det er en Fordel. Forøvrigt har jeg ikke hørt Nogen forsvare Regjeringens Stilling. Jeg havde haabet, dengang min ærede Sidemand (Nimestad) reiste sig, at han vilde have øget paa den Fattigdom i Diskussionen, som har været tilstede fra Ministeriets og bets Venners Side idag, at han med sit Talent og sin store politiske Erfaring og Dygtighed vilde have fremstillet for os, hvad den høitærede Conseilspresident ikke har kunnet eller ikke har villet, jeg vil ikke sige Nødvendigheden for Landet af den nuværende Situation i Ministeriet kontra dette Folkething, men Forsvarligheden deraf ligeoverfor Landets Interesser. Men det ærede Medlem har ikke kunnet bringe sig til at fremkomme med dette Forsvar, og jeg fortsaar, at han undser sig derved. Jeg fortsaar, at han maatte ende med nogle mindre Bemærkninger om, at han forbeholdt sig sine Betragtninger over, hvad dette vilde føre til, inden han nærmere forklarede sit Standpunkt. Det ærede Medlem talte om at hovere, og om hvormange Timer, man skulde have til at forbande en uretsfærdig Dommer eller et Ministerium i, men det skal jeg ikke nærmere komme ind paa, det var Smaabemærkninger, som hverken gjøre fra eller til. Det betragter jeg kun som saadant Noget, som skulde udfylde en vis Tid, og som skulde gjøre Indtryk af, at det ærede Medlem, som er Ordfører for den anden Side i Salen, dog har havt Ordet. Jeg skal kun bemærke, at

det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at jeg har talt om Ministre som Smaasolk, og om at jeg gjerne saae ham og hans nærmeste Kolleger fjernede fra deres Plads. Det har jeg ikke talt om, jeg har kun talt om, at jeg troede, at det ærede Medlem fra Rjerteminde og den høitærede Conseilspresident sad omtrent ligedan i det, det har jeg sagt, men det berører ikke det ærede Medlem. Ogsaa de stærke Udtryk om, at al Retten var paa det ærede Medlems Side og al Uretten paa min — for at bruge disse rent personlige Udtryk istedetfor „deres“ og „vor“, — skal jeg tilgive det ærede Medlem som en smagsfuld Vending, — nogen Fortrydelse maa det ærede Medlem give Luft, siden han nu engang ærgres sig over vor Hoveren og Udtalelse af Tilfredshed med vor Grundlovstrossfab og Friind. Som sagt, det ærede Medlem forbeholdt sig sin Stilling! Jeg lykønsker altsaa den høitærede Conseilspresident til det Grundlag for sin Politikk, han har her i Thinget, nemlig de ærede Medlemmer fra Rjerteminde og Thisted. — Med Hensyn til den høitærede Conseilspresidentens sidste Ytringer maa jeg gjøre et Par Bemærkninger. Han fandt det forbauserende først at kunne finde det rimeligt, hvis han havde forelagt Finanslovsforslaget, saaledes som det blev vedtaget af Folkethinget. Ja, der have vi atter den besynderlige Forskjel i Opfattelsen af, hvorledes en Regjering bør staa til det Lands Befolkning, som den regjerer over. Mig forekommer det, at efter den sidste Dpløsning kunde der kun være to Udveie mulige for en Regjering — og jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at noget Venstreministerium — hvis vi nogen- sinde skulde faae noget saadant — vilde efter et saadant Valg have betænkt sig et Dieblit paa at vælge, hvad jeg vil kalde den mest korrekte af de to Udveie, nemlig at sige: Vi have tabt Spillet, vore Forventninger ere paa alle Punkter bleve skuffede, vi sætte altsaa en Væ i at gaa. Det vilde man kunne forstaa over hele den konstitutionelle Verden. Man kunde ogsaa have sagt: Der har foreløbig kun været Tale om Finansloven, det er den, hvormed vi have stridt; her have vi tabt; vi vente ikke, og vi bør og ville ikke vente, at der skal komme en Repræsentation her i Landet, der her vil sige Noget, der er det Modsatte af det Program, hvorpaa den er valgt paa Valgdagen. Conseilspresidenten kunde altsaa have sagt: Efter at jeg har tabt paa dette ene Punkt, har jeg kun at sige: Jeg erkjender, at dette enkelte Felstog er tabt; her forelægger jeg altsaa Finansloven, som de Herrer have vedtaget den, og vil efter de foreliggende Omstændigheder være glad ved den. Begge Dele forekommer mig lunde have gjort en patriotisk Conseilspresident, der ønskede at regjere i Overensstemmelse med Landets Befolkning, politisk Væ. Men saa forstjellige ere mine og den høitærede Conseilspresidentens Ansuelser, at han finder det ufatteligt, at jeg kunde mene dette. Dernæst talte